

GLĀBŠANA: VIENĪGAIS RISINĀJUMS

S A B A T A P Ē C P U S D I E N A I

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jāņa 2:25; Jer. 17:9; Tit. 1:1, 2; Rom. 3:19-24; Ap. d. 2:37; Lūk. 7:47; Ef. 2:1-5.

ATMIŅAS PANTS:

„Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai viens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību.” (Jāņa 3:16)

GALVENĀ DOMA:

Grēka problēma ir ļoti liela. Cik pateicīgiem mums vajadzētu būt, ka Dieva risinājums tai ir pietiekams.

„Grēka problēma” attiecas uz krīzi, ko ir izraisījusi Ādama un Ievas krišana Ēdenes dārzā, kas virs zemes ir ienesusi lielo cīņu starp labo un ļauno. Dieva uzdevums šajā cīņā ir bijis apstādināt un galu galā iznīcināt kaitīgās grēka sekas, ne tikai virs zemes, bet visā radībā kopumā. Dieva rīcība, lai glābtu radību no iznīcinošajām grēka sekām, veido doktrīnu par glābšanu. Lai gan šī cīņa, vismaz glābšanas ziņā, norisinās virs zemes, lielās cīņas motīvs ir atklājis mums, ka šie jautājumi burtiskā nozīmē ir universāli.

Glābšanas doktrīna vispirms, protams, skar Dievu un Viņa darbu, lai mūs izglābtu. Bet arī cilvēcei ir svarīga loma. Jā, Dievs ir atdevis ārkārtīgi daudz, lai glābtu cilvēci. Mūsu ziņā ir izšķirošā daļa, atbildot uz jautājumu, vai atsauksimies Dieva aizgādībai? Dvēseļu mūžīgais liktenis ir atkarīgs no šīs atbildes.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 27. oktobrī!

PROBLĒMAS LIELUMS

Tā kā glābšana ir Dieva risinājums grēka radītajai problēmai, grēka nodarītā kaitējuma apjoms nosaka risinājuma darbības lauku. Tas nebūtu risinājums, ja nespētu problēmu atrisināt, vienalga, cik liela tā ir.

Ko šie panti pasaka par grēka problēmas lielumu? Kā tu esi piedzīvojis to pats vai kā esi redzējis savā apkārtnē, ka šajos pantos teiktais patiešām ir realitāte?

Jāņa 2:25 _____

Ps. 59:2 _____

Jer. 17:9 _____

Rom. 5:12 _____

Jēk. 5:1-7 _____

Jes. 5:23 _____

2. Tes. 2:10 _____

Kurš gan no mums nav dziļi, personīgi un sāpīgi iepazinis, cik briesmīga ir grēka problēma? Katru savas dzīves mirkli mēs dzīvojam, saskaroties ar grēka un tā seku realitāti. Zināmā mērā (patiesībā lielā mērā) grēka realitāte pārvalda katru cilvēka eksistences aspektu uz šīs planētas. Grēks ir inficējis cilvēci, sākot ar politiku līdz pat visapslēptākajiem cilvēka sirds stūrīšiem. Stāvoklis ir tik slikts, ka bez dievišķā risinājuma nebūtu vispār nekādas izejas. Cik pateicīgiem mums vajadzētu būt par to, ka risinājums ir sagādāts! To sauc par „glābšanas plānu”, un tā mērķis ir atrisināt grēka problēmu.

DIEVA AIZGĀDĪBA: 1. DAĻA

Grēka sekas negaida „žēlastības laiku”. Grēka sekas ir tūlītējas, un tām ir jāpievēršas nekavējoties. Tāpēc bija vajadzīgs, lai būtu nodrošināts glābšanas līdzeklis, tiklīdz grēks parādās. Elena Vaita par to runā skaidri: „Tiklīdz radās grēks, bija arī Glābējs. Kristus zināja, ka Viņam būs jācieš, tomēr Viņš kļuva par cilvēka vietnieku. Tiklīdz Ādams krita grēkā, Dieva Dēls atklāja sevi kā garantiju cilvēcei. Viņam bija tik daudz spēka novērst pār vainīgajiem pasludināto spriedumu, ka Viņš bija gatavs mirt pie Golgātas krusta.” (Elenas Vaitas komentārs, „SDA Bībeles komentāri”, 1. sēj., 1084. lpp.)

Ko šie panti stāsta mums par glābšanas plānu, un kad tas tika izveidots? Kādu lielu cerību un apsoliĶjumu mēs varam paņemt sev no šiem pantiem?

Tit. 1:1, 2 _____

Ef. 1:3-5 _____

2. Tes. 2:13, 14 _____

Atkl. 13:3 _____

Pārdomā, kas šiem pantiem ir kopīgs! Ko tie pasaka? Jau kopš mūžīgiem laikiem Dievs ir nodrošinājis risinājumu grēka problēmai. Lai gan Dievs nebija iepriekš noteicis, ka grēkam ir jārodas (ja Viņš to būtu darījis, Viņš būtu atbildīgs par tā rašanos; tā ir šausmīga un zaimojoša doma), Viņš zināja, ka tas notiks, tāpēc Viņš kopš mūžīgiem laikiem jau ir sagatavojies ar šo problēmu saskarties.

Tas ir bibelisks paredzējums, kas ir radikāli atšķirīgs no „iepriekšnolemtības”, kā to parasti saprot. Dievam jau no mūžīgiem laikiem ir bijis plāns visiem cilvēkiem nodrošināt glābšanu Jēzū. Fakts, ka kāds atmet šo glābšanu, nemazina nodrošinātā risinājuma spēku vai plašumu. Tas tikai pievieno traģēdijai stāstus par pazudušajiem, nesaskatoties uz to, kas viņu labā ir izdarīts.

Pārdomā brīnišķīgo patiesību, ka jau no mūžīgiem laikiem Dievam ir bijis plāns tev personīgi, lai tevi izglābtu. Padomā, ko tas nozīmē! Kādā veidā tādai patiesībai kā šī vajadzētu ietekmēt tavu dzīvi? _____

DIEVA AIZGĀDĪBA: 2. DAĻA

Visā glābšanas vēsturē, sākot ar pirmo evaņģēlija apsolījumu (1. Moz. 3:15), sākotnējā upurēšanas sistēmā (1. Moz. 4:4), derībā ar Ābramu (1. Moz. 12:1-3) un tad Israēla svētnīcas kalpošanā (2. Moz. 25:8), visam bija jānorāda uz Jēzus Kristus nāvi, augšāmcelšanu un kalpošanu Debesīs, kas ir Dieva sagādātais atrisinājums grēka problēmai, kā arī jāsasniedz kulminācija tajā.

Iespējams, ka grēka problēmu vislabāk varam saprast tikai tad, ja aptveram to, kas bija vajadzīgs, lai to atrisinātu, tas ir – krusts. Tikai krusts pierāda cilvēces galējo nespēju pašai atrisināt grēka problēmu. Ekstrēma situācija prasa ekstrēmu risinājumu, un Kristus nāve, Dievs, kas pats uzņemas uz Sevi mūsu grēkus, ir visekstrēmākais risinājums, kādu vien mēs varam iedomāties.

Kristus upura nāve Rakstos ir atklāta kā grēku izpirkšanas maksa, citiem vārdiem sakot, tas ir līdzeklis, ar kuru pilnīgi tiek atrisināta grēka problēma visās tās izpausmēs. Kā Kristus nāve apmierina cilvēka vajadzību pēc glābšanas? Izpēti šo jautājumu no šādiem aspektiem:

1. Taisnošana/samierināšana (taisns stāvoklis Dieva priekšā). Skat. Lūk. 18:9-14; Jes. 53:4-7; Rom. 3:19-24, 28; Cak. 3:1-4. _____

2. Svētošana/atjaunošana (taisna dzīve Dieva priekšā). Skat. 1. Kor. 6:8-11, Rom. 6:1-8. _____

3. Pagodināšana (pārlicība par augšāmcelšanu mūžīgai dzīvei). Skat. Jāņa 5:24, 25; 1. Jāņa 5:9-13; 1. Tes. 4:16, 17. _____

Pārdomā vairāk faktu: grēks ir tik slikts, ka ir vajadzīgs krusts, lai izglābtu mūs no galējām sekām, mūžīgas nāves. Kā krusts, pastāvīgi atrodoties mūsu priekšā, var kalpot kā līdzeklis grēka iebiedēšanai? _____

GLĀBŠANAS PIEDZĪVOJUMS: 1. DAĻA

Grēcinieks tiek taisnots un salīdzināts, pamatojoties uz Kristus salīdzinošo upuri visu cilvēku labā (Rom. 5:6-10). Dieva sagādātajam līdzeklim, ko Viņš ir paredzējis, lai caur Kristus nāvi taisnotu un salīdzinātu cilvēci ar Sevi, tomēr ir jāklūst par ticīgā piedzīvojumu. Nepietiek tikai ar teorētiskām zināšanām par taisnošanu. Mums ir vajadzīga pieredze, lai zinātu, ko tas nozīmē.

Ap. d. 2:36-38 un 3:19 min nožēlu kā sākumu grēcinieka glābšanas piedzīvojumam. Kā nožēla – sirdsapziņas pārmetums – palīdz mums savienot taisnošanas piedzīvojumu ar Kristus nāvi? _____

Pārdomā šo komentāru: „Nekas tā neaizskar dvēseles dziļumus kā apziņa par Kristus piedodošo milestību. Kad grēcinieks pārdomā šo neizmērojamo dievišķo milestību, kas atklājas pie krusta, viņš nožēlai iegūst visspēcīgāko motivāciju, kāda vien iespējama. Dieva labestība ir tā, kas vada mūs uz nožēlu (Rom. 2:4).” (Ministerial Association of the General Conference of Seventh-day Adventists, Seventh-day Adventists Believe, (Nampa, Idaho: Pacific Press® Publishing Association, 2005), 135., 136. lpp.)

Izlasi Rom. 3:23-25 un Ef. 2:8. Kāda ir ticības loma taisnošanas piedzīvojumā? _____

Bibelē ir rakstīts, ka ticība nāk no klausīšanās un klausīšanās no Dieva Vārda (Rom. 10:17, KJV). Mēs esam arī piedzīvojuši, ka, pārdomājot Kristus milestību, cilvēks tiek motivēts uz nožēlu. Tāpēc nožēla nav īpaša dažu cilvēku privilēģija. Ņemot vērā šos faktus, nav iespējams par daudz uzsvērt to, cik svarīgi ir pētīt un pārdomāt Dieva Vārdu, lai iegūtu taisnošanas pieredzi.

Dieva labestība ir tā, kas vada uz nožēlu un taisnošanu. Tāpēc, ja man ir jānožēlo grēks un jāpiedzīvo taisnošana, tad Dievs ir tas, kuram es šajos jautājumos varu uzticēties. Tad glābšana patiešām ir žēlastības dāvana no Dieva, jo tā notiek žēlastībā caur ticību (Ef. 2:8).

Kādos praktiskos un taustāmos veidos tu vari pārpludināt savu sirdi un prātu ar Dieva labestību, īpaši domājot par to, ko Viņš tavā labā ir darījis un no kā tevi pasargājis? _____

GLĀBŠANAS PIEDZĪVOJUMS: 2. DAĻA

Taisnošanas piedzīvojums liek ticīgajam apzināties garīgās realitātes, kas dzīvē ienes pārmaiņas. Taisnošanā grēciniekam tiek piedots (Lūk. 7:47, Ef. 1:7, Rom. 4:7), viņš tiek atbrīvots no grēka vainas un atzīts par taisnu (Rom. 5:16, 18; Rom. 8:1). Kā dāvana viņam tiek piešķirta jauna dzīve (Ef. 2:1-5; 2. Kor. 5:17).

Šis jaunās pieredzes pamatā ir patiesība, ka, neskatoties uz to, kāda ir mūsu pagātne, cik vainīgi un nepareizi mēs esam bijuši, neskatoties uz mūsu grēkiem, mēs varam stāvēt Dieva priekšā kā tādi, kam ir piedots, kas ir apžēloti un šķīstīti.

Pārdomā, ko tas viss nozīmē! Kristus nāve aplāj visus grēkus, pat visļunākos. Nav svarīgi, cik ļoti tava sirds tevi notiesā (1. Jāņa 3:20). Ja tu ticībā nodod sevi Kristus rokās un pieņem Viņa pilnīgo dzīvi savu „netīro drēbju” vietā (Jes. 64:6), tad tajā brīdī tu tiek aplāts ar Kristus taisnību. Viņa pilnīgā dzīve tev tiek piedēvēta tā, it kā tā būtu tava. Stāsti par šo dāvanu, īpaši grēciniekiem!

Jautājums ir, kā kaut kas tāds var notikt ar cilvēku, viņam radikāli neizmaiņoties? Šī pārmaiņa, ko bieži sauc par „jaunpiedzimšanu”, ir daļa no glābšanas piedzīvojuma.

Izlasi pantus, kas minēti iepriekšējās rindkopās un apkopo to mācību par taisnošanu un par veidu, kā mēs to piedzīvojam savā personīgajā dzīvē. _____

Piedošanas piedzīvojums pārtrauc grēcinieka vārīgumu pret Dieva dusmām un likvidē visas barjeras, kas traucē salīdzināšanai un sadraudzībai starp Dievu un cilvēku. Grēciniekam paveras jauna dzīve, kuras priekšrocība ir dzīvot sadraudzībā ar Kristu Svētā Gara vadībā.

Nožēla ir priekšnoteikums, lai piedzīvotu piedošanu un taisnošanu, un tam līdzī nāk grēku atzīšana un kristības (Ap. d. 2:38; 1. Jāņa 1:9). Tas palīdz izskaidrot faktu, ka, lai gan piedošana ir pieejama visiem, ne visiem tiks piedots.

Kur tu atrastos, ja nevarētu katru dzīves mirkli paļauties uz apsolījumu, ka Dievs tevi pieņem, pateicoties tam, ko Jēzus ir tavā labā paveicis, nevis tevis dēļ vai tavu sasniegumu un baušļu ievērošanas dēļ? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā „Laikmetu ilgas” nodaļu „Dievs ar mums”, 19.-29. lpp. Angļu valodā vari izlasīt: Ivan T. Blazen, “Salvation,” 271.-313. lpp., publicēts Raoul Dederen (izd.), Handbook of Seventh-day Adventist Theology.

„Glābšanas plāns netika izdomāts pēc tam, kad Ādams bija kritis. Tā bija atklāsme, „kurā atklājas noslēpums, kas mūžiem bijis neizpausts” (Rom. 16:25). Tajā atklājās principi, kas kopš mūžīgiem laikiem ir bijuši Dieva troņa pamats. (..) Dievs nebija iepriekš noteicis, ka grēkam ir jārodas, bet Viņš paredzēja tā rašanos un sagatavojās šim šausmīgajam notikumam. Viņa mīlestība uz šo pasauli bija tik liela, ka Viņš apsoliya dot Savu vienpiedzimušo Dēlu, ‘lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību.’” (Elena Vaita „Dieva brīnišķīgā žēlastība” (God’s Amazing Grace), 23. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Pārdomā, cik slikts ir grēks, ja reiz Radītājam ir bijis jāmirst, lai šo problēmu atrisinātu! Ko krusts mums atklāj par cilvēces pilnīgo nespēju glābt sevi? Kā mēs domājam, ko varam pievienot tam, kas mūsu labā ir jau izdarīts?

2. Ir cilvēki, kas tic tā saucamajai „subjektīvajai salīdzināšanai”. Tas ir uzskats, ka krusts nav izmainījis mūsu stāvokli Dieva priekšā. Tas, kā viņi apgalvo, ir izmainījis mūsu attieksmi pret Dievu, neko vairāk. Kāds milzīgs trūkums ir šādai teoloģijai? Ko tā mācītu mums par grēka problēmu, ja viss, kas vajadzīgs tās risināšanai, būtu tikai „attieksmes koriģēšana” no mūsu puses?

3. Vai ir iespējams daudz zināt par glābšanu, bet to nepiedzīvot? Kā tu saproti Elenas Vaitas teikto, ka „nodošanās Dievam ir jābūt dzīvai un praktiskai, nevis teorijai, ko pārrunāt, bet principam, kas ievīts visā mūsu pieredzē” (Our High Calling, 243. lpp.)? Kā mēs ikdienā praktiski piedzīvojam glābšanas piedzīvojumu?

4. Pārdomā glābšanas lomu lielās cīņās kontekstā. Kāpēc sātans grib pēc iespējas vairāk cilvēku atturēt iegūt glābšanu Jēzū? Kādus līdzekļus viņš izmanto pret mums, un kā mēs varam pasargāt sevi no tiem?